

Arrest

nr. 217 376 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kottady, Jaffna. U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen, al zou u nog geregeld op andere plaatsen in Sri Lanka hebben verbleven. In 2006 trok u richting Vanni om uw tante te bezoeken, maar toen wegens de oorlog de A9-weg werd afgesloten, kon u niet langer terug naar Jaffna keren. U zou daarom zo'n twee jaar bij uw tante blijven wonen tot u op 1 december 2008 werd gedwongen om mee te strijden met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd).

U werd meegenomen naar een trainingskamp in Puthukkudiyirippu en kreeg er vijf dagen lang een opleiding in het gebruiken van wapens, het verzorgen van gewonden, in voedselbevoorrading en een beetje karate. U verbleef na uw training vijf dagen op verschillende plaatsen alvorens u in Parandan bij de 'Supply Division' werd geplaatst. Nog diezelfde dag, op 12 december 2008, raakte u bij een bomaanval gewond en werd u naar het ziekenhuis van de LTTE gebracht. Toen u wakker werd zou u met de hulp van uw tante ontsnappen en verbleef u nog even in Puthukkudiyirippu. Op 7 mei 2009 glipte u door de linies van de LTTE en gaf u zichzelf over aan het leger. U werd overgebracht naar het Senitukulam Ramanadankamp, waar u zo'n zeven dagen zou verblijven tot uw vader smeergeld betaalde en u zo het kamp kon verlaten. U verbleef nog even bij uw tante tot u in 2011 richting uw woning in Jaffna trok. U zou nadien voortdurend onderduiken in Thavaddy en Vellanai, doch keerde regelmatig naar huis. Toen u in 2013 even thuis was werd u echter onmiddellijk door de CID (Criminal Investigation Department) gezocht. U beweerde dat zij u als een aanhanger van de LTTE zagen en als een terrorist aangezien u uit het kamp ontsnapte zonder dat u zich registreerde. De CID zou uiteindelijk zo'n vier à vijf keer langskomen, maar u slaagde er telkens in uit hun klauwen te blijven. U zou uiteindelijk in 2014 huwen in de hoop dat de CID u met rust zou laten, maar tevergeefs. Bij één van hun bezoeken raakte uw vader gewond aan zijn been en toen uw broer, die regelmatig deelnam aan protestmarsen, hierover klacht wou indienen bij UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) werd hij door een witte bestelwagen ontvoerd. U heeft sindsdien niets meer van hem vernomen en vreest dat hij het om het leven werd gebracht. Op 2 oktober 2018 kwam de CID opnieuw op bezoek en kregen zij u deze keer wel te pakken. U werd aangevallen, maar omdat uw vrouw vreesde voor uw leven kwam zij tussenbeide. De agenten duwden haar weg, waarop zij hevig begon te bloeden aan haar hoofd. Toen haar aanvallers controleerden of zij nog in leven was, slaagde u in het tumult te ontsnappen. U zou nog één week in Sri Lanka blijven tot u met behulp van de smokkelaar vanuit Colombo met een vals Sri Lankaans paspoort het vliegtuig zou nemen richting Afrika. U bleef zo'n twee maanden op een onbekende plaats tot u er met een vals Indiaas paspoort het vliegtuig richting België zou nemen. Na uw aankomst in België diende u in de luchthaven op 18 december 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Sri Lanka wegens bovenstaande redenen voor uw leven.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende kopieën neer: uw identiteitskaart en geboorteakte, de identiteitskaart en geboorteakte van uw vrouw, de geboorteakte van uw dochter, uw huwelijksakte, een rantsoenkaart van uw gezin, een schooldocument van uw broer, een brief van de 'justice of peace', een medisch attest van uw vader, drie foto's en een medisch attest vanuit het Transitcentrum Caricole. U legde daarnaast nog algemene nieuwsberichten neer in verband met de moord op enkele studenten en voegde daar na het persoonlijk onderhoud eveneens nog enkele algemene nieuwsberichten uit uw regio aan toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel begin van bewijs van identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 2 januari 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel een kopie van uw identiteitskaart en geboorteakte neer, al kunnen dergelijke kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt. Evenzeer legde u slechts kopieën neer van de identiteitskaarten en/of geboorteaktes van uw gezin, waardoor ook hier weinig bewijswaarde aan kon worden toegekend. Dient nog te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie bovendien blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Hoe dan ook, u gevraagd waar zich de originelen zouden bevinden stelde u dat deze in Sri Lanka waren en u gepolst naar de pogingen die u had ondernomen om deze te bemachtigen, verklaarde u frappant genoeg eigenlijk geen moeite te hebben gedaan. Een dergelijke desinteresse is opmerkelijk (Notities van het persoonlijk onderhoud, dd. 17 januari 2019, p. 8-10). **Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Ten tweede kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. Vooreerst legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, reispas, ...), doch u hiernaar gevraagd stelde u enkel stereotiep dat alles van u werd afgenomen. U beweerde verder Sri Lanka te hebben verlaten met behulp van een vals Sri Lankaans paspoort, al konden uw verklaringen hieromtrent niet overtuigen. Zo werd u gepolst naar de gegevens vermeld in dit vals paspoort, waarop u nogal vreemd genoeg antwoordde dat deze eigenlijk uw eigen naam en foto bevatte. Dat u überhaupt een vals paspoort zou laten aanmaken, om dan toch uw echte naam te gebruiken raakt eigenlijk kant noch wal. Wat er ook van zij, u dan ook gepolst naar de overige gegevens in dit paspoort, merkte u enkel op deze dit niet te hebben gezien en u de kans gegeven om alles te vertellen wat u wist over dit paspoort antwoordde u enkel: "Neen, ik weet niets anders". Wie hiervoor verantwoordelijk was, wist u bijvoorbeeld evenmin. Dergelijke verklaringen overtuigen allerm minst en doen bovenal vermoeden dat u met een ander, wellicht uw eigen, paspoort het land zou hebben verlaten. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dit paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Hoe dan ook verklaarde u richting Afrika te zijn gevlogen, doch u gevraagd waar u toen landde moest u het antwoord schuldig blijven. U stelde er twee maanden te hebben verbleven, doch slaagde er niet in ook nog maar één plaats die u zag bij naam te noemen. U meende ginds het vliegtuig richting België te hebben genomen, maar had geen enkel idee vanuit welke luchthaven dat moet geweest zijn. Het paspoort waarmee u reisde kon u dan weer niet beter omschrijven dan: "Indiaas paspoort". Meer had u daarover niet te vertellen (CGVS, p. 11-13). **Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg overtuigen allerm minst en doen vermoeden dat u op een andere manier, via een andere weg en wellicht met andere documenten hebt gereisd dan u wil doen uitschijnen.**

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo is het opmerkelijk dat u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zou verklaren van uw geboorte tot aan uw vertrek uit Sri Lanka in 'Karnar Street' te Kottady (Jaffna) te hebben verbleven, doch wanneer u dezelfde vraag werd gesteld door het CGVS u plots beweerde eveneens in Thavaddy en Vellanai te hebben verbleven. Daargelaten u er niet eens in slaagde uw exacte adres te benoemen in deze twee dorpen, stelde u bovendien vreemd genoeg het land te hebben verlaten vanuit Vellanai. Dat u eerder nog had verklaard Sri Lanka te hebben verlaten vanuit Kottady, ontweek u dan weer door te stellen dat u op beide plaatsen verbleef. Dat u dit alles niet zou hebben vermeld ten aanzien van de DVZ is opmerkelijk. Te meer u nadien ook nog zou beweren in 2006 richting Vanni te zijn getrokken en ook daar twee jaar te hebben gewoond is het opmerkelijk dat u ook hier bij de DVZ geen melding van zou hebben gemaakt, noch wanneer u daar ook door het CGVS werd naar gepolst. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, dat het een samenvatting was is niet ernstig. Wat er ook van zij, u verklaarde in 2006 richting Vanni te zijn getrokken, doch u erop gewezen dat u bij de DVZ nog had verklaard pas in 2008 richting Vanni te zijn getrokken, stelde u enkel "Nee, want in 2006 toen ik ging, ik kon niet terugkeren naar huis". Opnieuw, dat u zichzelf zo zou tegenspreken is bijzonder frappant (CGVS, p. 3-4, 15 & Verklaring DVZ, dd. 2 januari 2019, p. 5 & Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5).

Dit gezegd zijnde beweerde u in Vanni dan ook te worden gerekruteerd door de LTTE, doch konden uw verklaringen hierover eigenlijk ook niet overtuigen. Zo had u eigenlijk geen idee wie de personen waren die u rekruteerden en gevraagd waarvoor de afkorting LTTE stond, slaagde u er enkel in de Tamilversie op te sommen, doch waarvoor de letters LTTE écht stonden, wist u niet. Evenmin wist u wanneer de LTTE werd opgericht en u gevraagd waar u uw training zou hebben gekregen stelde u nogal vaag: “Een van hun trainingskampen” en kon u de naam niet beter omschrijven dan: “Training Hoofd Kantoor”. U had geen idee wie de leider van dit kamp was, noch had u enig idee wie uw opleiders waren. U beweerde verder niet over een Tamilnaam te beschikken en stelde nogal weinig realistisch uw echte naam te hebben gebruikt. Dat men dergelijke risico's zou nemen is niet ernstig. U meende vijf dagen training te hebben gelopen, doch kon het niet beter omschrijven als volgt: “Schieten, wapens handelen”. U dan ook naar meer info gevraagd voegde u daar enkel nog aan toe: “Hoe de gewonden verzamelen, hoe eten brengen en een beetje karate”. Eerder vaag. In ieder geval, u dan ook gepolst naar de wapens die u gebruikte stelde u “AK47”, doch wanneer gepolst naar het kaliber hiervan antwoordde u nogal vaag (en naast de kwestie): “een houten handvat”. Ofschoon u verantwoordelijk was voor het herladen van de wapens, had u geen idee van welk kaliber de kogels waren. U beweerde verder in de Supply Division van de LTTE te worden geplaatst, maar wanneer u even later dezelfde vraag werd gesteld, meldde u plots dat er eigenlijk geen divisies meer waren op het laatst. U dan ook gewezen op uw eerdere verklaringen verklaarde u dan weer “Neen, ik weet de naam niet, we noemden het gewoon de Supply Division”. U had geen idee welke de officiële naam van de divisie was, kon de leider van de divisie niet beter omschrijven dan “Kanthan”, had geen weet van eventuele subdivisies, noch bleek u bijzonder op de hoogte te zijn van de overige divisies, brigades en regimenten (CGVS, p. 13-18).

Verder beweerde u gewond te zijn geraakt toen u bij de LTTE was, doch u gevraagd of u ooit met hen meevocht ontkende u. Waarom u dan ten aanzien van de DVZ zou verklaren dat u aan het vechten was toen u gewond raakte, is niet duidelijk. Daargelaten u uw verwondingen niet wist te staven met de nodige Sri Lankaanse documenten, is het opvallend dat u zou verklaren vijf dagen aan het strijden te zijn geweest met de LTTE, terwijl u ten aanzien van de DVZ weer meldde op de eerste dag gewond te zijn geraakt. Opnieuw, dat u zichzelf zo zou tegenspreken is niet ernstig en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. U beweerde zich verder tijdens de eindfase van de oorlog te hebben overgegeven en naar een kamp te zijn overgebracht, maar gevraagd wie de leider van dit kamp was wist u niet. Evenmin legde u ook nog maar enig bewijs neer van uw verblijf in dit kamp. U haalde aan dat uw vader u vrijkocht, al had u geen idee hoeveel hij hiervoor zou hebben betaald. Waarom uw vader hen overigens moest omkopen, terwijl men niet eens wist dat u een LTTE'er was, is niet duidelijk. In ieder geval, u verklaarde dat de CID nadien naar uw woning zou komen doch u gevraagd waarvoor de CID eigenlijk stond merkte u enkel op “Investigations Division”. Hoe zij zouden weten dat u thuis was kon u niet beter inschatten dan: “CID had supporters in het dorp, ze zouden het gezegd hebben”. Een louter hypothetische stelling die u allerm minst hard weet te maken. Waarom zij u overigens zouden viseren, gezien u beweerde dat men in het kamp eigenlijk niet wist dat u een LTTE'er was (supra), is niet duidelijk. Ook hier kon u enkel vermoedens uiten. Wat er ook van zij, u dan ook gevraagd naar de beweegredenen van de CID merkte u op dat zij u wensten te arresteren. Waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat zij (meer en meer) geld eisten, is uiterst bevreemdend en wist u niet te verklaren. U had geen idee wie de mensen waren die op bezoek kwamen, noch kon u, met uitzondering van de laatste keer, hun bezoekjes exacter plaatsen dan de jaartallen. Zo ook stelde u dat uw broer werd ontvoerd, maar kon u dit niet beter plaatsen dan “2015. Mei”. Wanneer exact wist u niet, noch leek u zeker te zijn wie hier achter zat: “(...) Daarom veronderstel ik CID”. U had geen bewijs ter staving van zijn verdwijnen en wat zijn lot zou zijn geweest wist u evenmin zeker (CGVS, p. 19-24 & Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5).

Tot slot is het bijzonder opvallend dat ofschoon u beweerde dat de problemen reeds even zouden duren, u alsnog ettelijke jaren zou wachten alvorens Sri Lanka te laten. Te meer u er ook weinig graten in zag om telkens opnieuw naar uw ouderlijke woning te trekken, wordt de geloofwaardigheid van uw vrees opnieuw ernstig ondermijnd. Dat u op de koop toe ook nog eens in 2014 zou huwen en later nog een kind zou krijgen, strookt dan ook helemaal niet met het beeld dat u van uzelf tracht te schetsen. De vaststelling tot slot dat u nooit eerder zelf hulp zou hebben gezocht, doch (na enige tijd) plots toch zomaar zou besluiten Sri Lanka te verlaten, ondergraaft uw relaas dan weer verder. Dat uw ouders, vrouw en kinderen ondanks alles nog steeds thuis zouden wonen is niet alleen bevreemdend, doch dat u eigenlijk er geen enkele informatie over zou hebben of zij na uw vertrek nog problemen zouden hebben gekend is niet ernstig. Een dergelijke desinteresse ondermijnt uw geloofwaardigheid finaal (CGVS, p. 25-26).

Ten vierde konden ook de door u neergelegde stukken niet overtuigen. Vooreerst zij immers opgemerkt dat u slechts kopieën neerlegde, deze zoals eerder gesteld altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knipen plakwerk en aldus een uiterst geringe bewijswaarde bevatten. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Zo legde u ter staving van uw relaas een (kopie van een) brief neer van de 'justice of peace' doch u gevraagd naar de inhoud hiervan kon u slechts vaag aangeven dat "Meeste van mijn problemen staan vermeld, ze komen me zoeken, ik werd gevangen, en vader wordt ook vermeld". Wie de brief eigenlijk had getekend wist u niet. Hoe dan ook is het opvallend dat deze brief in het Engels werd opgesteld, een taal die u niet eens zelf machtig bent, waardoor deze een bijzonder gesolliciteerd karakter draagt. Zij nog opgemerkt dat het opvallend is dat de brief melding maakt van de verdwijning van uw oudere broer ná uw vertrek, terwijl u eigenlijk beweerde dat hij reeds in 2015 zou zijn verdwenen (supra). Dergelijke vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas absoluut en de verschoning die u hiervoor aanhaalde dat "Misschien typte hij dat verkeerdelijk" overtuigt niet. Te meer ook vermeld staat dat uw zus na uw vertrek onheus werd behandeld, terwijl u eerder had laten optekenen dat zij zich in Frankrijk bevond, wordt de geloofwaardigheid van dit stuk compleet ondermijnd. Wat betreft (de kopie van) het medisch attest van uw vader kon ook dit niet overtuigen. Zo werd u gevraagd waar dit attest vandaan kwam waarop u nogal vaag stelde: "Organisatie zoals UNHCR ICR (...)", echter gevraagd naar het centrum, ziekenhuis en/of arts die werden vermeld, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9-11, 25).

Bovenstaande vaststellingen onderstrepen de ongeloofwaardigheid van uw relaas absoluut.

Ten vijfde spreken ook volgende vaststellingen op Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo werd u vooreerst gepolst naar uw profiel op FB waarop u stelde dat uw vrouw een profiel had gemaakt onder 'S.A.' en dit uw enige profiel zou zijn (CGVS, p. 5). Echter werd u geconfronteerd met een profiel op naam van 'A.L.A.', waarvan u bevestigde dat het om het uwe ging (CGVS, p. 27). Dat u eerder een andere profielnaam zou hebben opgegeven is opmerkelijk. Te meer u klaarblijkelijk tussen 15 januari en de dag van het persoonlijk onderhoud dit profiel op FB niet langer volledig publiek toegankelijk zou hebben gemaakt rijst het vermoeden dat u uw profiel liever niet kenbaar had gemaakt. Hoe dan ook werd u geconfronteerd met de (eerdere) vaststellingen van uw profiel, waaruit niet meteen bleek dat u op de vlucht zou zijn geweest in Sri Lanka en waarop u stelde dat uw vrouw hiervoor verantwoordelijk is en uw vijanden zo om de tuin tracht te leiden. Dergelijke verklaring overtuigt echter allerminst. Zo ook werden foto's teruggevonden waarop u op verschillende festiviteiten zichtbaar bent, hetgeen geenszins strookt met uw beweerde leven als ondergedoken voormalig LTTE'er. Wat er ook van zij, u werd tot slot geconfronteerd met een profiel op FB onder de naam van 'P.A.'. Een profiel dat exact dezelfde naam draagt als uw verdwenen broer die eveneens onder uw vrienden kan worden teruggevonden, maar waarvan u nogal weinig afdoend beweerde dat dit het profiel was van "Mijn kozijn zijn broer". U merkte nogal vaag op dat hij geen ouders had en met jullie werd grootgebracht, doch u erop gewezen dat hij exact dezelfde naam als uw broer had, haalde u zo mogelijk nog opmerkelijker aan dat zij dezelfde naam dragen. U echter gevraagd of dit niet gewoon uw broer zou zijn, merkte u dan weer plots op dat dat hij een andere naam heeft, maar het profiel van uw broer gebruikt op zijn naam. Dat u zichzelf zou tegenspreken is opmerkelijk en bovendien allerminst geloofwaardig. Het lijkt er dan ook bijzonder sterk op dat uw broer, tot op heden actief op FB, nog steeds bij leven en welzijn is in Sri Lanka (CGVS, p. 5, 27). **Bovenstaande vaststellingen zijn bijzonder frappant, tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en onderstrepen het frauduleuze karakter van uw verzoek om internationale bescherming.**

Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën.

Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat u eveneens melding maakte van medische problemen en in het kader hiervan ook een medisch attest neerlegde (CGVS, p. 5, 19). Dit attest vermag niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker de verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde werden reeds grotendeels besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Wat betreft de overige documenten, zijnde het studiedocument van uw broer zou dit, doch slechts een kopie, enkel staven dat hij ooit hogere studies zou hebben gevolgd, doch niets meer. Wat betreft de algemene nieuwsberichten dient vermeld dat u noch uw familie hierin worden vermeld en u uitdrukkelijk stelde dat deze niet aan u gerelateerd waren (CGVS, p. 3, 9). Het louter neerleggen van dergelijke stukken is hoe dan ook niet voldoende om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken. Aan de door u neergelegde foto's tot slot, kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar dergelijke privéfoto's door mogelijke enscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft geen enkel zich op waar, wanneer en onder welke omstandigheden dergelijke foto's werden gemaakt. Hoe dan ook dient te worden herhaald dat documenten slechts een ondersteunende functie kunnen hebben, daar waar zij een geloofwaardig relaas kracht kunnen bijzetten, hetgeen in casu allerminst het geval is gebleken.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 februari 2019 in een eerste middel een schending aan “van artikel 1,12° en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU)”.

Verzoeker stelt dat geen rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel. Hij wijst erop dat hij een medisch attest neerlegde en dat hij met hoge waarschijnlijkheid het door hem beschreven trauma heeft meegemaakt.

Verzoeker betoogt dat op geen enkel ogenblik gedurende de procedure werd navraag gedaan naar de medische en psychologisch toestand van verzoeker. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest *“M.S.S. t. België en Griekenland”*, het arrest *“J.K. t. Zweden”* en *“X t. Zwitserland”*.

Verzoeker meent de conclusie van verweerder (*“hoe dan ook, u gevraagd waar zich de originelen zouden bevinden stelde u dat deze in Sri Lanka waren en u gepolst naar de pogingen die u had ondernomen om deze te bemachtigen, verklaarde u frappant genoeg eigenlijk geen moeite te hebben gedaan.”*) snel werd getrokken uit het gegeven dat verzoeker stelt dat hij alles in kopie heeft. Verzoeker betoogt dat verweerder nalaat na te vragen of hij heeft gepoogd deze te bemachtigen en of het verkrijgen van originelen tot de mogelijkheden behoorde. Verzoeker benadrukt dat hij alle vragen daarentegen waarachtig beantwoordde dat hij reeds alle documenten waarvan hij dacht dat deze redelijkerwijs noodzakelijk waren in kopie in zijn bezit had. Hij voert aan dat verwerende partij vervolgens zijn verklaringen moedwillig uit de context interpreteert.

Verzoeker haalt verder aan dat verweerder in de beslissing stelt dat hij de originele identiteitsdocumenten vereist teneinde geloofwaardig over te komen, doch meteen erna aangeeft ook hier geen geloof aan te hechten, gelet op de corruptie in Sri Lanka. Verzoeker betoogt dat dit hem in een onmogelijke positie plaatst.

Verzoeker haalt aan dat verweerder zich vervolgens geheel vastpint op bijkomstigheden, waaronder zijn reisweg, verschillende woonplaatsen en het gegeven dat hij zich verschillende keren naar zijn ouderlijk huis begaf. Hij verwijst naar UNHCR *“Beyond Proof: Credibility Assessment in EU Asylum Systems”* van mei 2013 en stelt dat het noodzakelijk is voor verwerende partij om zich te focussen op de materiële en noodzakelijke feiten en niet slechts betreffende elementen die minder belangrijk zijn.

Verzoeker stelt onomwonden onder dwang gerekruteerd te zijn onder Kilinochi, waarna hij vijf dagen in opleiding was, alvorens op pad gestuurd te worden. Hij geeft aan dat hij hierna gewond raakte in een bomaanval, waarvan hij tot op heden nog steeds verregaande gevolgen draagt. Hij legt uit dat hij vervolgens in 2014 huwde omdat *“iedereen heeft gezien dat als ik gehuwd ben, dat er een familie is, dat ik met niets meer betrokken ben, daarom ben ik gehuwd.”* Verzoeker wijst erop dat zijn verklaringen overeenstemmen met de beschikbare landeninformatie (HRC, Report of the OHCHR Investigation on Sri Lanka (OISL), 16 september 2015, A/HRC/30/CRP.2).

Verzoeker betoogt dat medische documenten voldoende onderzocht moeten worden en verwijst naar rechtspraak van het EHRM (het arrest *“J.K. t. Zweden”* en *“R.J. t. Frankrijk”*). Verzoeker meent dat hij een begin van bewijs neerlegt met betrekking tot zijn banden met de LTTE.

Verder merkt verzoeker op dat verwerende partij tenslotte de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel trekt op basis van verschillende Facebook-profielen van verschillende personen, waarvan men vermoedt dat deze naaste verwanten zijn. Volgens verzoeker steunt verweerder zijn vermoedens - dat verzoeker zijn profiel liever niet kenbaar maakt omdat hij zijn Facebookprofiel niet langer publiekelijk toegankelijk maakte - op buikgevoel, maar legt hij geen bewijzen voor. Bovendien wijst hij erop dat hij zich in een gesloten centrum voor illegalen bevindt, waar hij geen vrije toegang heeft tot Facebook en internet. Verzoeker haalt aan dat verweerder stelt: *“zo ook werden foto 's teruggevonden waarop u op verschillende festiviteiten zichtbaar bent, hetgeen geenszins strookt met uw beweerde leven als ondergedoken voormalig LTTE'er.”* Hij meent dat de vaststelling dat verweerder hier geen stukken van bijbrengt en dit derhalve niet meer is dan een blote bewering betreffende het frauduleuze karakter van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker betoogt dat tenslotte nergens uit de stukken gevoegd in het administratief dossier kan blijken dat het profiel dat de naam *“P.A.”* draagt effectief de broer van verzoeker is, dewelke in 2015 verdween, en dat er verschillende profielen bestaan die deze naam dragen (stuk 3). Hij voert aan dat de enige link met verzoeker een 'vriendschap' via het profiel van zijn echtgenote is, wat geenszins kan volstaan om de verwantschapsband tussen beide personen vast te stellen.

Verzoeker meent dat verweerder naliet een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren en hiermee de rechten van verzoeker in het artikel 3 van het EVRM schendt.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker benadrukt te hebben aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka, des te meer hij banden heeft met de LTTE.

Volgens verzoeker houdt de terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils (met vermoedelijke banden met de LTTE), die systematisch aan foltering worden onderworpen.

Verzoeker verwijst de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka (*"United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism, 28 March 2017, v 4.0."*) en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's (*"Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017"*).

Verzoeker verwijst naar het arrest *"X t. Zwitserland"* van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoureuus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Verzoeker stelt dat er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande (*"Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E."*; *"Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016."*).

Verzoeker meent dat hij een reëel risico op een schending van artikel 3 van het EVRM loopt en verwijst naar een rapport van de Swiss Refugee Council *"Sri Lanka: dangers liés au renvoi des personnes d'origine tamoule"* van 16 juni 2015.

Verzoeker haalt tevens de COI Focus in het administratief dossier met betrekking tot het risico op terugkeer aan.

Verzoeker voert aan dat hij, gelet op zijn clandestiene uitreis uit Sri Lanka, de banden van zijn vader met de LTTE en de manifestatie waaraan verzoeker in België heeft deelgenomen, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op een schending van zijn rechten in artikel 3 van het EVRM.

Hij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoeker stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangenissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Hij verwijst dienaangaande naar het rapport *"United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017"*. Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt (*"UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2"*, *"UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5."*). Tot slot verwijst verzoeker nog naar *"Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016"*.

Hij haalt aan dat verwerende partij erkent dat betrokkenen bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden, doch na laat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangenissen in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofdorde vraagt verzoeker *“de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 28 januari 2019 te hervormen en aldus verzoeker in hoofdorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.*

In ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

In uiterst geschikte orde vraagt verzoeker een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van LTTE verleden.

2.3.2. De Raad benadrukt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.3.3. Verzoeker legde echter geen enkel origineel identiteitsdocument neer, noch had hij een aannemelijke uitleg voor de afwezigheid ervan. Verzoeker legde slechts fotokopieën van zijn identiteitskaart en geboorteakte, alsook fotokopieën van de geboorteakte van zijn echtgenote en dochter, neer. Verzoeker stelde slechts dat zijn originele documenten nog in Sri Lanka lagen en dat hij geen originelen probeerde te verkrijgen (*“Probeerde u nog andere documenten te krijgen, originelen?”*, *“Nee, alles heb ik al. Alles werd afgegeven.”*, *“Ik heb enkel kopieën, hebt u de originelen?”*, *“Nee, ik heb alle kopieën.”*, *“Waar is uw originele IDK?”*, *“Thuis”*, notities van het persoonlijk onderhoud van 17 januari 2019 (hierna: notities), p. 8). Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat verweerder naliet na te vragen of hij heeft gepoogd deze te bemachtigen en of het verkrijgen van originelen tot de mogelijkheden behoorde, stelt de Raad vast dat verzoeker ook in zijn verzoekschrift niet toelicht waarom hij geen originele documenten liet opsturen. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht.

2.3.4. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg kunnen al evenmin aantonen dat verzoeker oprecht wil meewerken aan de procedure. Zo beweerde verzoeker Sri Lanka te hebben verlaten met een vals Sri Lankaans paspoort, dat zijn eigen naam en foto bevatte (notities, p. 11). Er kan echter niet worden ingezien dat verzoeker een vals paspoort zou laten aanmaken, om dan toch zijn eigen naam te gebruiken. Ter terechtzitting voegt hij nog toe dat ook zijn identiteitsgegevens echt waren en de foto.

Ter terechtzitting gevraagd wat er dan vals was aan dit paspoort stelt verzoeker dat hij niet rechtstreeks zijn handtekening heeft gezet maar een handtekening maakte op vraag van zijn reisagent. Er kan dan ook slechts vastgesteld worden dat verzoeker legaal onder eigen naam en correcte identiteitsgegevens zijn land verliet en dat zijn verklaring dat hij geen andere gegevens op het paspoort kende aldus onwaar is (notities, p. 12). Verder stelde verzoeker dat hij vanuit Sri Lanka naar een onbekende plaats in Afrika reisde en daar twee maanden verbleef vooraleer hij naar België kwam (notities, p. 12-13). Over het paspoort waarmee hij naar België reisde stelde hij louter "*Indiaas paspoort*" (notities, p. 13). Hij legde geen enkel document neer ter staving van zijn reisweg en stelde slechts stereotiep dat de smokkelaar deze had afgenomen (notities, p. 13). De vaststelling dat verzoeker geen enkel document aangaande zijn reisweg kan neerleggen en evenmin geloofwaardige verklaringen hieromtrent aflegt, maakt het niet onredelijk te veronderstellen dat verzoeker het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde, tracht verborgen te houden. Immers er kan niet ingezien worden waarom verzoeker een reisagent nodig had om legaal uit zijn land te vertrekken en evenmin dat hij zijn paspoort heeft moeten afgeven. Verzoeker faalt dus wel degelijk in zijn medewerkingsplicht.

2.3.5. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn verblijfplaatsen in Sri Lanka. Zo gaf hij bij de Dienst Vreemdelingen aan dat hij van zijn geboorte tot vertrek in Karnar Street, Kottadi, Jaffna had gewoond (verklaring DVZ, punten 5 en 10), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud het volgende liet optekenen: "*Sinds geboorte tot 2006 in dit adres (Beach Road). Nadien voor 2 jaar was ik in Kilinochi. Dan opnieuw in Jaffna, in Thavaddy was ik in 2011. En Vellanaï sinds 2012 tot ik het land verliet.*" (notities, p. 4). Gevraagd naar zijn adres in Thavaddy en Vellanaï, moest verzoeker het antwoord echter schuldig blijven (notities, p. 4). Verzoekers wijzigende en vage verklaringen aangaande zijn verblijfplaatsen in Sri Lanka ondergraven zijn algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt te meer nu verzoeker even later tijdens het persoonlijk onderhoud nog aangaf dat hij in 2006 naar Vanni ging en er twee jaar bleef (notities, p. 14), terwijl hij bij de DVZ had verklaard dat hij in 2008 naar Vanni ging (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Verzoekers uitleg, "*Nee, want in 2006 toen ik ging, ik kon niet terugkeren naar huis.*", betreft een loutere bevestiging van een van de uiteenlopende verklaringen en kan aldus de vastgestelde tegenstrijdigheid niet rechtvaardigen. Ook verzoekers verklaring waar hij stelde dat hij bij de DVZ niet vermeldde dat hij twee jaar in Vanni had gewoond "[o]mdat het een samenvatting was" (notities, p. 15) is niet ernstig nu verzoeker uitdrukkelijk gevraagd werd naar een kort overzicht van al zijn verblijfplaatsen de voorbije jaren en hij niets antwoordde (verklaring DVZ, punt 10).

2.3.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat verweerder zich geheel vastpint op bijkomstigheden, waaronder zijn reisweg, verschillende woonplaatsen en het gegeven dat hij zich verschillende keren naar zijn ouderlijk huis begaf, stelt de Raad vast dat verzoeker een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing deed. Immers dit is maar één van de zovele motieven geweest bij de weigering van verzoekers verzoek om internationale bescherming, wat echter wel degelijk belangrijk is bij de beoordeling van het asielrelaas gezien de reisweg, reisdocumenten en recente verblijfplaatsen tevens indicatoren voor de waarachtigheid van het asielrelaas kunnen zijn nu het tevens aanduidt wanneer verzoeker zijn land in werkelijkheid heeft verlaten en of hij daarvoor eerder Sri Lanka heeft verlaten.

2.3.7. Hoe dan ook weten verzoekers verklaringen aangaande zijn gedwongen rekrutering door de LTTE in Vanni in 2008 niet te overtuigen (notities, p. 14). Zo kon hij niet aangeven wie hem rekruteerde, wist hij zelfs niet waarvan LTTE de afkorting was, kon hij niet aangeven wanneer de LTTE werd opgericht en kende hij noch de naam van het trainingskamp waar hij werd opgeleid, noch de leider van dit kamp, noch wie zijn opleiders waren (notities, p. 15-16). Uit dergelijke onwetendheid kan bezwaarlijk een bekendheid met de LTTE blijken, laat staan dat dit te verzoeken is met zijn bewering te zijn opgeleid door de LTTE. Verzoeker stelde verder dat hij geen Tamilnummer of -naam had en dat hij met zijn echte naam werd aangesproken (notities, p. 16), wat uitzonderlijk en riskant is. Verzoeker blijkt niet te beseffen dat dergelijke identificatie in de eerste plaats in het belang van de LTTE is en niet voor hem. Noch uit zijn verklaringen noch uit het verzoekschrift kan blijken waarom voor hem een uitzondering zou worden gemaakt.

2.3.8. Ook over zijn training, die vijf dagen duurde, bleef verzoeker steken in vage verklaringen als "*Schieten, wapen handelen.*" en "*Hoe de gewonden verzamelen. Hoe eten brengen. En beetje karate.*" (notities, p. 17). Verzoeker gaf voorts aan dat hij een AK47 gebruikte, doch gevraagd naar het kaliber antwoordde hij naast de kwestie "*Een houten handvat*" (notities, p. 17). Nochtans stelde hij dat het herladen van wapens tot zijn taken behoorde na zijn training ("*Wat moest u daar doen?*", "*Ik moest de wapens opnieuw opvullen en naar wagen sturen, wapens herladen*" notities, p. 17).

Nogmaals gevraagd welk kaliber de kogels hadden, antwoordde hij opnieuw ontwijkend *"Ik kreeg de lege wapens, moest het naar de herlaaddivisie sturen, ik gaf het dan aan de vechters."* (notities, p. 17). Dat verzoeker niet weet welk kaliber de kogels hadden (notities, p. 18) kan enkel aanduiden dat verzoeker geheel onbekend is met wapens. Dit ondergraaft uiteraard de geloofwaardigheid van zijn beweringen te zijn opgeleid door de LTTE en ingezet in de oorlog. Verder beweerde verzoeker dat hij in de Supply Division van de LTTE werd geplaatst (notities, p. 14), maar wanneer hem even later gevraagd werd in welke divisie hij zat, antwoordde hij opeens dat er eigenlijk geen divisies meer waren op het laatst (notities, p. 18). Hierop gewezen, stelde verzoeker slechts *"Neen, ik weet de naam niet, we noemden het gewoon de supply-division"* (notities, p. 18). Verzoeker wist de officiële naam van zijn divisie niet, kon de leider van zijn divisie niet beter omschrijven dan *"Kanthan"*, had geen weet van eventuele subdivisies, en had evenmin kennis over de overige divisies, brigades en regimenten (notities, p. 18). Gelet op voorgaande is niet enkel geheel onaanvaardbaar dat verzoeker in 2008 gerekruteerd werd door de LTTE, ook kan niet blijken dat verzoeker bekend was met de situatie in LTTE gebied tijdens de burgeroorlog.

2.3.9. Aldus kan evenmin geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij gewond raakte toen hij bij de LTTE was. Bovendien gaf verzoeker bij de DVZ nog aan dat hij moest vechten en op de eerste dag gewond raakte (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS ontkende ooit te hebben meegevochten (notities, p. 20). Verzoekers uitleg, dat hij zei dat hij betrokken was in de strijd, maar niet schoot, kan deze tegenstrijdigheid niet verschonen, temeer verzoeker uitdrukkelijk stelde bij de DVZ: *"Hierna moest ik vechten. Op de eerste dag werd ik gewond. Ik was aangevallen"* (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij na vijf dagen vechten gewond raakte (notities, p. 20). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken tonen aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde ervaringen berusten.

Verzoekers bewering dat hij na zijn overgave op 7 mei 2009 in een kamp van het leger terecht kwam is dan ook zonder enige grond. Dit kan bovendien ook blijken uit zijn verklaringen (notities, p. 14, p. 21). Zo legde hij hiervan geen enkel begin van bewijs neer, wist hij niet wie de leider van het legerkamp was en valt niet te verzoenen dat zijn vader smeergeld betaalde om verzoeker vrij te krijgen, terwijl ze in het kamp niet wisten dat verzoeker LTTE'er was (notities, p. 21). Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de CID nadien - onmiddellijk nadat hij van Thavaddy naar huis keerde - naar zijn woning kwam, nu verzoeker niet weet waarvoor CID stond en niet aannemelijk wist uit te leggen hoe de CID wist dat verzoeker toen naar huis kwam (notities, p. 22). Hoe dan ook kan niet worden ingezien dat de CID verzoeker zou viseren, nu verzoeker aangaf dat men in het kamp niet wist dat verzoeker LTTE'er was en hem zelf had vrijgelaten, zij het na betaling. Bovendien is verzoeker geheel strijdig waar hij bij de DVZ aangaf dat de autoriteiten steeds meer geld kwamen vragen (vragenlijst CGVS, punt 3.5), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat de CID hem wou arresteren of doden (notities, p. 22-23). Het eerste wijst op afpersing door individuen. Opnieuw doen verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn asielrelaas afbreuk aan zijn geloofwaardigheid nu niet aannemelijk is dat verzoeker over dergelijke eenvoudige feiten strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn, en zeker niet dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken zou vergeten dat hij vreest gedood te worden. Ook de vaststelling dat verzoeker slechts vaagweg kan aanduiden wanneer de CID hem beweerdelijk bezocht, kan de waarachtigheid van zijn verklaringen niet ondersteunen (*"Weet u wanneer dit was?"*, *"Eerst keeer was 2013, tweede keer 2014 in 2015 kwamen ze twee keer, één keer vielen ze vader aan en braken z'n been, laatste keer was 2018."*, *"Kent u daarvan de exacte data?"*, *"De laatste herinner ik 2018, 2 oktober"*, notities, p. 23). Gelet op voorgaande maakt verzoeker zijn banden met de LTTE niet in het minst aannemelijk, laat staan dat hij gewond raakte toen hij bij de LTTE was en zichzelf overgaf op het einde van de oorlog. Het spreekt voor zich dat verzoeker dan ook niet minimaal aantoonde dat hij omwille van zijn vermeende LTTE-banden jarenlang zou zijn gevisieerd door de CID.

2.3.10. Ook de vaststelling dat verzoeker zo lang wachtte om Sri Lanka te ontvluchten, terwijl zijn beweerde problemen reeds jaren aan de gang zouden zijn, ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas, minstens de ernst ervan. Dit klemte te meer nu verzoekers gedrag niet strookte met het beeld dat hij van zichzelf trachtte te schetsen, met name dat hij constant op de vlucht was. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker steeds naar zijn ouderlijke woning trok (notities, p. 26), noch dat hij in 2014 huwde en later nog een kind zou krijgen, noch dat hij deelnam aan het sociaal leven - een verjaardagsfeest van de burens - in zijn wijk (notities, p. 26). Bovendien is niet geloofwaardig dat verzoekers ouders, vrouw en kinderen ondanks alles nog steeds thuis zouden wonen en al evenmin dat verzoeker niet weet of zij na zijn vertrek nog problemen zouden gekend hebben (notities, p. 26).

Van iemand die zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen mag enige belangstelling worden verwacht in de evolutie van deze problemen. Verzoekers desinteresse ondermijnt dan ook zijn geloofwaardigheid.

2.3.11. Verder gaf verzoeker aan dat zijn broer deelnam aan manifestaties en omwille van zijn activiteiten in mei 2015 ontvoerd werd door een witte camionette (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 6, p. 24). Verzoeker blijft ook hier bij een loutere bewering. Verzoeker legde geen enkel begin van bewijs neer dat zijn broer vermist is, terwijl redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zijn familie stappen zou ondernemen indien zijn broer werkelijk ontvoerd werd (notities, p. 24). Verzoekers vage verklaringen over zijn broers ontvoering kunnen verder niet overtuigen (notities, p. 24). Bovendien vermeldt de (fotokopie van een) brief van de “Justice of Peace” dat verzoekers broer na verzoekers vlucht uit Sri Lanka werd ontvoerd, terwijl verzoeker had aangegeven dat hij Sri Lanka pas in 2018 was ontvlucht (notities, p. 11). Dergelijke vaststelling ondergraaft niet alleen de geloofwaardigheid van zijn broers ontvoering, die volgens verzoeker in mei 2015 gebeurde, doch ook de waarachtigheid van het door verzoeker voorgelegde document.

2.3.12. Ook de bevindingen op verzoekers Facebook tasten verzoekers beweringen aan. Zo stelde dat verzoeker dat zijn vrouw een profiel had gemaakt onder de naam ‘S.A.’ en dat dit zijn enige profiel was (notities, p. 5), terwijl verzoeker vervolgens, na confrontatie met een profiel op naam van ‘A.L.A.’, toegaf dat dit zijn profiel was (notities, p. 27). Verzoeker tracht aldus zijn Facebookaccount verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. Dit klemte te meer nu hij tussen 15 januari 2019 en de dag van het persoonlijk onderhoud dit Facebookprofiel niet langer volledig publiek toegankelijk maakte en foto's verwijderde (notities, p. 27). Verder werd verzoeker gewezen op een Facebookprofiel onder de naam van ‘P.A.’, exact dezelfde naam als verzoekers verdwenen broer, waarover hij stelde dat dit profiel van “Mijn kozijn zijn broer” was, doch dit niet aannemelijk wist te maken (notities, p. 27). Dergelijke vaststellingen maken het redelijk aan te nemen dat verzoekers broer tot op heden nog in leven is in Sri Lanka. Verzoekers onechte verklaringen en pogingen om informatie achter te houden doen verder afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.3.13. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat er meerdere Facebookprofielen bestaan met de naam ‘P.A.’, merkt de Raad op dat verzoeker over het door de *protection officer* aangehaalde Facebookprofiel stelde dat dit het profiel van de broer van zijn kozijn betrof en dat verzoeker op Facebook bevriend is met dit profiel. De Raad herneemt dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat dit het profiel van de broer van zijn kozijn was. Verzoeker bleef bij wisselende uitvluchten. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk dat zijn broer en de broer van zijn kozijn dezelfde naam dragen, om even later te stellen dat hij een andere naam heeft, maar het profiel van verzoekers broer gebruikt op zijn naam (notities, p. 27). Dergelijke wijzigende en onaannemelijke verklaringen kunnen niet overtuigen en maken redelijk aan te nemen dat het profiel van verzoekers broer is.

2.3.14. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker evenmin aantonen in de negatieve aandacht te staan van zijn overheden.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka” van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: “Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten.

Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”.

2.3.15. Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat rekening dient te worden gehouden met de impact van zijn trauma en van de psychologische gevolgen bij de beoordeling van de discrepanties in zijn verklaringen wordt niet nader toegelicht welke psychologische problemen verzoeker heeft. Verzoeker verwijst theoretisch naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) nu uit het door verzoeker bij het CGVS voorgelegde medisch attest geenszins blijkt dat verzoeker psychologische problemen heeft, laat staan dat hij dermate getraumatiseerd is waardoor hij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen over feiten die hijzelf aanbrengt en zou beleefd hebben. Het medisch attest van 19 december 2018 stelt wel twee littekens vast, maar maakt geen melding van enige psychologische problemen in hoofde van verzoeker. Het medisch attest bevat verder het relaas van verzoeker en stelt dat dit verhaal *“in hoge waarschijnlijkheid overéén[komt] met de vaststelling”*. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat deze verklaringen waarachtigheid zijn, noch kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

2.3.16. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in het aangevoerde artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 (Kwalificatierichtlijn) geen synoniem van *“gedeelde bewijslast”* is waarbij de commissaris-generaal zou moeten bewijzen dat de feiten onwaar zijn en zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling opvullen. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. De plicht tot samenwerken voor de commissaris-generaal, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Daarbij stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoekers aanvraag om internationale bescherming op individuele basis heeft plaatsgevonden. Daarbij werd rekening gehouden met, onder meer, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die verzoeker wenste mee te delen *“teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”*.

2.3.17. Waar verzoeker nog een schending van artikel 24 van de Procedurerichtlijn aanvoert, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier en verzoekers medisch attest blijkt dat verzoeker géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (zie vragenlijst *“bijzonder procedure noden”* DVZ), en dat de Raad evenmin dergelijke noden in zijn hoofde heeft kunnen vaststellen.

2.3.18. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag niet herstellen. Een document is immers slechts een element van de beoordeling tezamen met verzoekers verklaringen en andere gegevens uit het administratief dossier. Bovendien betreffen alle neergelegde documenten fotokopieën zijn, welke gemakkelijk te vervalsen zijn door allerhande knip- en plakwerk.

Tot slot blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, zodat de Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid met passende

voorzichtigheid dienen te worden beoordeeld (COI Focus “Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten” van 29 augustus 2017).

Wat betreft de (fotokopie van een) brief van de “Justice of Peace”, dient opgemerkt dat verzoeker de inhoud ervan amper kende (“Meeste van mijn problemen staan vermeld, ze komen me zoeken, ik werd gevangen, en vader wordt ook vermeld”, notities, p. 10) en evenmin wist wie deze brief had ondertekend (notities, p. 10). De Raad wijst er andermaal op dat de brief melding maakt van de verdwijning van verzoekers broer ná verzoekers vertrek, terwijl verzoeker beweerde dat hij reeds in 2015 zou zijn verdwenen. Bovendien staat eveneens vermeld dat verzoekers zus na zijn vertrek onheus werd behandeld, terwijl verzoeker eerder had laten optekenen dat zij zich in Frankrijk bevond (verklaring DVZ, punt 17; notities, p. 6). Dergelijke vaststellingen ondergraven uiteraard volledig de bewijswaarde van dit document.

Het medisch attest aangaande de knie van zijn vader is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekers vader zijn verwondingen opliep. Bovendien stelde verzoeker slechts vaag dat hij dit attest haalde bij een organisatie zoals UNHCR, ICRC en wist hij niet in welk centrum, ziekenhuis en door welke arts zijn vader verzorgd werd (notities, p. 10-11).

Het studiedocument van verzoekers broer kan enkel staven dat hij ooit hogere studies zou hebben gevolgd, doch niets meer.

De krantenartikelen hebben geen betrekking op verzoeker of zijn familie (notities, p. 8). Dergelijke artikelen kunnen dan ook verzoekers persoonlijke vrees voor vervolging niet staven.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde foto's, dient opgemerkt dat foto's ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde hebben. Uit deze eenvoudige, ongedateerde foto's kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid waarin de foto genomen werd.

2.3.19. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen en benadrukken van de waarachtigheid van zijn asielrelaas, tot het maken van verwijten naar het CGVS, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK